

Midt-Telemark
kommune

Barn som bekymrer

- En handlingsveileder for ansatte

FORORD

Dette er en veileder for deg som er bekymret for et barn.

Er du bekymret for et barn er det viktig at du gjør noe med det. I Midt-Telemark kommune er vi opptatt av forebyggende arbeid for barn og unge, og det er viktig at vi alle bidrar til dette arbeidet slik at det er godt og trygt å vokse opp i Midt-Telemark kommune.

”Tidlig intervensjon for barn, som lever med psykisk syke og/eller rusmisbrukene foreldre, er et nasjonalt satsingsområde i regjeringens opptrappingsplan for rusfeltet (St. prp.nr 1 (2007-2008)). I rundskriv Q-16/2007 ”Forebyggende innsats for barn og unge” framheves viktigheten av gode oppvekstmiljøer, der alle blir sett og hørt, og at en griper tidlig inn i en problemutvikling. Samtidig er det dokumentert at ansatte som kommer i kontakt med barn, unge og voksne i risiko, ofte unnlater å handle på grunnlag av bekymringen”. (IS 1742, ” Fra bekymring til handling”)

I denne handlingsveilederen vil du få noen enkle retningslinjer for hva du som ansatt skal gjøre hvis du er bekymret for et barn, samt telefonnummer til ulike hjelpetjenester i kommunen og fylket.

Hjelpetjenester i kommunen og fylket

	Sauherad	Bø
Helsestasjonen:	35 95 71 20	35 05 93 50
- Familieveileder		
- konsultasjonsteam		
Barnevernstjenesten:	35 95 71 50	
Psykisk helse og rus:	35 95 70 90	35 05 95 30
Midt-Telemark PPT:	35 95 71 80	
Avlastning for barn og unge (tildelingskontoret):		40 91 41 31
Krisesenteret i Telemark (Skien):	35 50 38 00	
Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk Notodden (BUP):	35 02 14 20	
Alternativ til vold – ATV Telemark (Porsgrunn):	35 55 98 00	
Familieklinikken DPS, Skien :	35 00 29 70	
Senter mot seksuelle overgrep, Telemark (Skien):	35 58 88 80	
Borgestadklinikken (Skien):	35 90 47 00	
Politi	02800	

Ressursgruppa Barn som bekymrer består av fagpersoner fra ulike kommunale og private tjenester i Midt-Telemark kommune.

Kontaktperson:

Kommunalsjef Oppvekst 35 05 90 00

Innhold

FORORD	1
Hjelpetjenester	1
Ressursgruppa	Feil! Bokmerke er ikke definert.
Innhold	2
JEG ER BEKYMRET – rydde og lage kortere setninger med kulepunkt	3
Signaler hos barnet/ungdommen – Hva ser vi etter?	3
1. FRA BEKYMNING TIL HANDLING	5
Bruk loggbok	5
Snakk med barnet og foreldrene	5
Gjør en vurdering	5
Analyser bekymringen	5
Drøft bekymringen og konkluder	5
Handlingsalternativ	6
Alternativ A: Vi klarer dette selv	6
Alternativ B: Vi trenger hjelp til vurdering av bekymringen fra noen som har mer kompetanse	6
Alternativ C: Det er behov for en tverrfaglig vurdering av barnet	6
Alternativ D: Bekymringen vurderes å være så alvorlig at barnevernet eller politi må kontaktes	6
2. DEN NØDVENDIGE SAMTALEN	8
Målet med den nødvendige samtalen er:	8
Ideer til samtaleinnhold og fokuspunkter	8
KILDER	11
• Helsedirektoratet (2010). <i>IS-1742: Fra bekymring til handling</i> , http://helsedirektoratet.no/publikasjoner/fra-bekymring-til-handling-en-veileder-om-tidlig-intervensjon-pa-rusomradet/Sider/default.aspx	11
VEDLEGG	12
Vedlegg 1: Internt notat: Bekymring	12
Vedlegg 2: Tiltaksplan	13
Samtykke til tverrfaglig samarbeid	14
- uhindret av lovbestemt taushetsplikt	14
Barnehage / Skole: _____: ☐ v/	14
Samtykket gjelder i tidsrommet _____	14
Dato: _____ Signatur: _____	14
Vedlegg 4: Melding til barneverntjenesten	14

JEG ER BEKYMRET

Hver dag et barn vi er bekymret for blir gående uten at vi gjør noe, er en dag for mye. Hensynet til foreldrene må ikke styre hva vi som har kontakt med barnet gjør – eller ikke gjør. Tverrfaglig samarbeid skal settes i fokus. Har barnet søsken i andre barnehager eller på skolen? Dette **skal** være en del av vurderingen når tiltak iverksettes.

HUSK – du kan være den ene som utgjør en forskjell i et barns liv!

Signaler hos barnet/ungdommen – Hva ser vi etter?

Signaler hos barnet/ungdommen kan være tegn på at de lever i en situasjon preget av utilstrekkelig omsorg. Eksempler på signaler kan være:

- **Emosjonelt/følelsesmessig:**
 - Frykt, angst, mangel på mimikk, tristhet, depresjon, virker engstelig, følelsesmessig ustabil, endring i humør og temperament, utagerende atferd, aggressiv atferd, blir innsluttet og stille, endring i barnets selvtillit og oppfatning av egenverdi.
- **Sosialt**
 - Problemer med venner og sosial tilhørighet, beskyttende overfor yngre søsken. Foreldre – barn-samspillet er preget av konflikt, lite empati og lite eller overdreven oppmerksomhet.
- **Kroppslig**
 - Søvnforstyrrelser, trøtthet, fordøyelsesproblemer, vondt i magen, hodet eller andre steder, blåmerker, vektendringer, motorisk uro, ufrivillig vannlating og avføring eller endret atferd i forhold til dette. Mye syk.
- **Atferdsmessig**
 - Konsentrasjonsproblemer, motorisk uro, knuser og ødelegger ting, overdrevent ansvarlig og tilpasningsdyktig, gråter lett, ikke gjort hjemmearbeid, glemmer mye og har høyt fravær.
- **Kognitivt**
 - Forsinket utvikling, manglende respons, spesifikke lærevansker, manglende struktur og fokus.
- **Samarbeid med hjemmet**
 - Manglende matpakke, gymtøy og lignende, dårlig og skittent tøy, manglende tilbakemeldinger fra foreldrene til skolen, barnehagen, SFO og fritidsaktiviteter. Bagatellisering, ekstremt mange forklaringer.
- **Foreldrenes signaler kan være**
 - Lukter av alkohol, virker ruset ved for eksempel å snøvle eller være ”fjerne” når de skal hente barn i barnehagen eller lar ofte andre hente barnet, unnviker kontakt med personalet, deltar ikke i møter eller arrangementer, er vanskelige å få tak i eller lignende.
- **Signaler i samspillet mellom barn og foreldre kan være**

- Observasjoner av samspill mellom barn og foreldre kan indikere om barn lever i omsorgssvikt. Er samspillet preget av konflikt? Viser foreldrene liten medfølelse og er uoppmerksom mot barnet? Er barnet ekstremt opptatt av foreldrene? Signalene kan variere og kan ofte kun oppfattes i kombinasjon med hverandre. Ved omsorgssvikt trenger ikke barnet vise tydelige symptomer. Hvis du fra før har en mistanke om at ikke alt er som det skal være må du ikke la deg berolige av et overdrevent ansvarlig og tilpasningsdyktig barn. Det kan her være snakk om den lille voksne, et barn som ikke får lov til å være barn, noe som er et vanlig fenomen i familier med problemer knyttet til rusmiddelmisbruk eller psykisk sykdom.

1. FRA BEKYMRING TIL HANDLING

Denne delen omhandler de observasjoner, vurderinger og ulike handlingsalternativene som anbefales når det oppstår bekymring rundt et barn.

Ved bekymring for et barns trivsel skal det tas noen avgjørelser om hvordan og hvem som kan gi barnet best støtte. Bekymringer skal tas alvorlig og det må foretas en vurdering av hvor bekymret man er. Det å gå fra bekymring til konkrete observasjoner handler ofte om å gjøre opp status i forhold til hva du har registrert. Det er hos barnet ditt fokus skal være.

Bruk loggbok

Loggfør dine observasjoner så objektivt og konkret som mulig, gjerne over litt tid. Husk dato.

Snakk med barnet og foreldrene

Gjennom hele forløpet er det viktig å ha en kommunikasjon med barnet og foreldrene, slik at det ikke oppstår bekymring der det kun er snakk om misforståelser. **Dette gjelder ikke der bekymringen gjelder alvorlig omsorgssvikt som vold, seksuelle overgrep, omskjæring eller bortføring.**

Gjør en vurdering

Hvor bekymret er du ut fra signaler som er registrert hos barnet, og i samspill mellom foreldre og barn. Vurder barnets tilstand og øvrige situasjon. Se pkt. 1.1. Hvilket kjennskap har en til familie og nettverk. Se hele familien, ikke bare enkeltbarnet. Har barnet søsken? Ta dette med i det videre arbeidet.

Analyser bekymringen

Bruk de loggførte observasjonene i din analyse av bekymringen.

- Hva har du sett og hørt? Hva har barnet sagt og gjort?
- Har du tatt dette opp med foreldrene?
- Hva er det i samspillet mellom barnet og foreldrene som har gjort deg bekymret?
- Har andre kolleger uttrykket bekymring?
- Hvor lenge har du vært bekymret?

Drøft bekymringen og konkluder

Bekymringen drøftes med kollega eller nærmeste leder. Oppsummer og konkluder om det er grunn til videre bekymring. På bakgrunn av vurderingen bestemmes alvorlighetsgraden av bekymringen, og behov for videre handling.

Handlingsalternativ

På bakgrunn av vurderingene bestemmes det hvordan saken skal følges videre på arbeidsplassen, se alternativer A – D, skissert nedenfor. Av og til kan det være en viss grad av overlapping mellom de ulike handlingsalternativene.

Alternativ A: Vi klarer dette selv

1. Tiltak og oppfølging i samarbeid med barn og foreldre.
2. Eventuelt anonym drøfting med aktuell instans.
3. Det benyttes internt notat (vedlegg 1) for å dokumentere bekymringen.

Alternativ B: Vi trenger hjelp til vurdering av bekymringen fra noen som har mer kompetanse

Aktuelle instanser er helsestasjons-/skolehelsetjenesten, PPT, barnevern.

1. Bekymringen formidles til foresatte
2. Det innhentes samtykke til å ta kontakt med aktuell tjeneste. Hvis man ikke får samtykke kan saken drøftes anonymt jf. alternativ A
3. Tiltak og oppfølging videre planlegges i samarbeid med foresatte.

Hvis foreldrene ikke samtykker til samarbeid, vurder Forvaltningslovens § 13 b første ledd nr. 5 eller alternativ D

Alternativ C: Det er behov for en tverrfaglig vurdering av barnet

1. Bekymringen formidles til foresatte og samtykke innhentes slik at saken kan vurderes på neste Tverrfaglig samarbeidsmøte. Det tverrfaglige teamet består av representanter fra skole/barnehage, PPT, helsestasjons-/skolehelsetjenesten og barnevern.
2. Styrer/rektor innkaller til Tverrfaglig samarbeidsmøte. Tiltak og oppfølging planlegges på bakgrunn av de anbefalingene som kommer frem på dette møtet.
3. Ved behov for en enda bredere vurdering av barnet, sendes det fra helsestasjon/skolehelsetjeneste, PPT eller barnevern et henvendelseskjema i samråd med foresatte til kommunens konsultasjonsteam. Kommunens konsultasjonsteam består av representanter fra PPT, helsestasjons-/skolehelsetjenesten, barnevernet, legetjenesten og BUP.

Hvis foreldrene ikke samtykker til samarbeid, vurder Forvaltningslovens § 13 b første ledd nr. 5 eller alternativ D

Alternativ D: Bekymringen vurderes å være så alvorlig at barnevernet eller politi må kontaktes.

”Offentlige myndigheter skal av eget tiltak, uten hinder av taushetsplikt, gi opplysninger til kommunens barneverntjeneste når det er grunn til å tro at et barn blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt, jf. § 4-10, 4-11 og 4-12, når et barn har vist vedvarende alvorlige atferdsvansker, jf. § 4-24, eller når det er grunn til å tro at det er fare for utnyttelse av et barn til menneskehandel, jf. § 4-29.” (Lov om barneverntjenester § 6-4 annet ledd)

1. Bekymringen formidles til foresatte. Det informeres om at det vil bli sendt en bekymringsmelding til barnevernet. UNNTAK: Når du har grunn til å tro at det kan være fare for vold, seksuelt misbruk eller annen alvorlig omsorgssvikt (se pkt. 3).

2. Bekymringsmeldingen skrives. Det kan være hensiktsmessig at foresatte også skriver under, men uansett skal de ha en kopi av meldingen. Meldingen sendes Midt-Telemark barnevernstjeneste.
3. **Ved høy bekymring/fare for vold, overgrep, omskjæring, bortføring. Ta direkte kontakt med Barneverntjenesten tlf. 35 95 71 50, Barnevernsvakta tlf. 900 53 304, eller Politi 02800/112.**

Viktig!

Dersom det er uenighet med nærmeste leder vedrørende alvorlighetsgrad av bekymringen jf. Lov om barnevernstjenester, skal enhver **på eget initiativ** sende bekymringsmelding til barnevernet (jf. Lov om barnehager § 22 og Opplæringsloven § 15-3). Det kan være nyttig å benytte internt notat (vedlegg 1) ved melding av bekymring til nærmeste leder, og be om en tilbakemelding før det sendes bekymringsmelding til barnevernet.

2. DEN NØDVENDIGE SAMTALEN

Den nødvendige samtalen er en planlagt og godt forberedt samtale mellom profesjonelle og foreldre. Den tar utgangspunkt i en bekymring for et barn, basert på konkrete og systematiske observasjoner av barnet. Målet med samtalen er å etablere et samarbeid med foreldre rundt tiltak som kan bedre barnets situasjon og fungering.

Det oppleves ofte vanskelig å skulle ta opp med foreldre om hvordan voksnes atferd, ved eksempelvis rusbruk eller psykisk sykdom, kan påvirke og gi konsekvenser for barns utvikling og trivsel. Ved å holde fast på at samtalen er nødvendig for barnets del, rettes fokuset mot det ansvaret profesjonelle har til å sette barnet i sentrum. Her følger noen tips til planleggingen, for å få til et konstruktivt samarbeid med foreldrene.

Målet med den nødvendige samtalen er:

- Dele bekymringer dere har for barnet med foreldrene.
- Skape et samarbeid med foreldrene, for å sikre barnets utvikling og trivsel.
- Sette i gang prosesser som kan hjelpe barnet og familien.
- Avklare om det er behov for ytterligere støtte fra andre instanser.

Ideer til samtaleinnhold og fokuspunkter

Dette avsnittet omhandler innholdet og fokuspunkter i samtalen. Det tar for seg hvilke forberedelser dere må gjøre, selve samtalen, refleksjoner etter samtalen og videre oppfølging.

Innledningsfase:

- Lage rammer for samtalen; dagsorden, tidsbruk, møtested, møteledelse og referat. Ta høyde for at samtalen også kan være vanskelig for foreldrene.
- Avtal hvem som skal delta i samtalen og den innbyrdes rollefordelingen
- Avklar formålet med samtalen.
- Beskriv med stikkord hva bekymringen for barnet går ut på og konkretiser i hvilke situasjoner og hvordan dere ser at barnet har problemer.
- Lag på forhånd en liste over punkter det er viktig å formidle.
- Utgangspunktet for samtalen bør være loggførte observasjoner. Tilrettelegg samtalen slik at det vanskelige blir saklig og faktabasert. Hjelp foreldrene med å avdramatisere samtalen, samtidig som alvoret understrekes.
- Vurder hvordan foreldrene best kan få forståelse for, og se at barnet har behov for støtte.
- Gjennomgå hvordan dere tror samtalen kan forløpe og forbered alternative muligheter.
- Det kan være hensiktsmessig å tenke igjennom: Hva er det verste som kan skje under samtalen og hva er det beste resultatet?
- Fastsett hvor lenge samtalen skal vare.
- Vurder om dere har behov for hjelp fra noen som har mer kompetanse i forkant av samtalen.
- Les gjennom hvilke rutiner dere har for slike samtaler på arbeidsplassen. Få kjennskap til prosedyrer i det øvrige tjenesteapparatet i kommunen og hvem dere kan kontakte for eventuell videre oppfølging og hjelp til familien.
- Inviter foreldrene til samtalen med informasjon om samtaleens primære formål, tidspunkt, varighet og hvem som vil delta.

- Det er en fordel å være to ved den nødvendige samtalen, hvorav den ene bør være fra ledelsen, mens den andre bør være den som kjenner barnet best.
- Lag på forhånd en liste over punkter det er viktig å få formidlet til foreldrene under samtalen. Kryss av underveis eller etterpå, slik at dere er sikre på å komme igjennom alt. Gi foreldrene en kopi av punktene på forhånd eller senest når møtet starter.

Hoveddel:

- **Husk at det er en bekymring dere skal formidle, ikke en anklage!** Dere skal informere om hva dere har sett (jf. loggførte observasjoner) som vekker bekymring. Vis respekt for foreldrene ved ikke å være fordømmende.
- Pass på at de også får komme fram med sitt og lytt til hva de har å si. Spør om de kjenner igjen de observasjoner dere har gjort. Gi rom for tenkepauser. Spør foreldrene om de deler vår uro/bekymring.
- **Hodet kaldt – og hjertet varmt!** Dersom foreldrene blir sinte og kommer i forsvar, ikke svar med samme mynt, men gi dem tid til å rase ut. Utrykk forståelse for at samtalen kan oppleves ubehagelig for foreldrene, men hold fast på at den er nødvendig. Husk også *at de fleste* foreldre vil det beste for barna sine. Når det passer sånn, vend tilbake til temaet og de forberedte punktene.
- Hvis relasjonen mellom dere og foreldrene er vanskelig, bør dette tas opp i begynnelsen av samtalen. ”jeg er fullt klar over at vi har forskjellig syn på ting...”
- Ha som utgangspunkt for samtalen en holdning om at foreldrene ønsker det beste for sitt barn.
- Balanser beskrivelsen av barnet mellom det som fungerer godt og er barnets styrke og det som er vanskelig.
- Bekreft foreldrenes kompetanse og gode intensjoner der disse er til stede.
- Vær barnets stemme.
- Vær interessert og lyttende i forhold til foreldrenes opplevelse av virkeligheten.
- Spør hva de tenker om det som er sagt, og om de deler den bekymringen som dere har presentert.
- Gi plass til foreldrenes tanker, frustrasjoner og eventuell motstand når det er snakk om barnets problemer.
- Tål uenigheter som kan komme. Fokus skal være på det som kan bedre barnets situasjon og ikke på foreldrenes uenighet.
- Hjelp foreldre til å forstå forskjell på det som er vanlig for barn og det som vekker bekymring.
- Vær oppmerksom på språkbruk. Hold fokus på bruk av alkohol og ikke misbruk.
- Gi saklig informasjon om hvordan barn generelt kan reagere når voksne drikker. Mange foreldre ser ikke selv sammenhengen mellom barnets problemer og eget forhold til rusmidler.
- Gi plass til foreldrenes reaksjoner samtidig som dere har fokus på nødvendige tiltak for å hjelpe barnet.
- Konkretiser tiltakene dere blir enige om.
- Gi foreldrene rom for å ta inn over seg det som blir formidlet. Endringsarbeid er prosesser over tid. Den nødvendige samtalen forløper seg ofte over flere møter. Avtal derfor ny samtale med foreldrene slik at dere kan følge opp tiltakene dere har blitt enige om.
- Leder oppsummerer samtalen, og spør om det er behov for oppklaringer eller noe annet foreldre ønsker å samtale om.

- Før dere går fra hverandre, bli enige om hva dere har avtalt. Gjør helst ferdig et kortfattet referat før dere går fra hverandre, der det dere har blitt enige om kommer fram. Begge parter skriver under.
- **Ved trusler eller vold:** Ved samtale med foreldre om problemer med/omsorgssvikt av barn, forekommer det sjeldent trusler. Men for å være forberedt hvis det skulle skje, er det viktig at man alltid er tilstede ved samtalen. Bli personalet truet, skal det straks meldes fra til virksomhetens leder, og denne skal vurdere om episoden skal meldes til politiet. Sørg alltid for umiddelbart etter episoden å notere ned hva som har skjedd og hva som er sagt, så nøyaktig som mulig.

Avslutningsfase:

- Fikk dere formidlet bekymringen tydelig nok for foreldrene, og forstod de bekymringen dere har for barnet?
- Er referatet fra møtet skrevet på en slik måte at foreldrene kjenner igjen utsagnene?
- Ble det etablert et godt samarbeid med foreldrene og ble det satt realistiske mål for å hjelpe barnet?
- Vil oppfølgingsplanen sikre god nok progresjon og endring?
- Hvordan ser bekymringen ut nå? Er den mindre eller større? Hvorfor?
- Hvordan skal det øvrige personalet informeres, og om hva?
- Hvordan har hver og en av dere det etter samtalen? Gi hverandre tilbakemelding på hva som gikk bra og hva som opplevdes vanskelig.

Oppfølging i etterkant:

- Vil dere trenge bistand fra andre instanser/profesjonelle for å hjelpe barnet og familien?
- Hvem har ansvaret for videre oppfølging (hvem, hva, hvordan, når)?
- Hvordan forberede oppfølgingsamtalen med foreldrene?

KILDER

- Helsedirektoratet (2010). *IS-1742: Fra bekymring til handling*, <http://helsedirektoratet.no/publikasjoner/fra-bekymring-til-handling-en-veileder-om-tidlig-intervensjon-pa-rusområdet/Sider/default.aspx>
- Nome kommune (2010). *Handlingsveileder for ansatte i Nome Kommunes barnehager/ skoler: Barn som bekymrer*
- *Sauherad kommune (2014). Handlingsveileder for ansatte i Sauherad Kommune.*
- *Barn som bekymrer*
- Kragerø kommune: (2010). *Jeg ser deg – tidlig intervensjon*, <http://www.kragero.kommune.no/jeg-ser-deg-permen1>
- Larvik kommune: *Er du urolig for meg?*
<http://www.larvik.kommune.no/Temaogtjenester/Barn-unge-og-familie/Urolig-for-meg/>
- <http://www.lovdatab.no/all/hl-19670210-000.html#13b>
- Kompetansesenter rus – region sør, Borgestadklinikken (2011) *Den nødvendige samtalen*

VEDLEGG

Vedlegg 1: Internt notat: Bekymring

Dette skjemaet er til internt bruk for melding om en elev/et barn som en er bekymret for. Det meldes en bekymring på skjemaet og rektor/styrer gir på samme skjema en tilbakemelding på hva som vil bli foretatt i saken.

Elev/barn:

Klasse/gruppe:

Hva har du registrert/observert som gir deg grunn til bekymring:

Hvem har du tatt bekymringen opp med (barnet, foresatte, kollegaer):

Ut fra dine observasjoner, hva mener du bør settes inn av tiltak?

Dato:

Ansatt:

Til ansatt som har meldt bekymring:

Tilbakemelding fra rektor/styrer på tiltak som er satt i gang:

Ansvarlig for videre arbeid:

Dato:

Leder:

Vedlegg 2: Tiltaksplan

Dette skjemaet er til bruk for planlegging av innsatsen for et barn i samarbeid med foreldrene. Skjemaet fungerer også som en mal for referat, etter avholdt samarbeidsmøte. Kopi sendes foresatte og involverte instanser.

BEKYMNING FOR BARNET SKYLDES:
HVILKEN ENDRING ØNSKES FOR BARNET ELLER BARNETS SITUASJON:
HVA SKAL BARNEHAGE/SKOLE, HELSESTASJON/SKOLEHELSETJENESTE, PPT, BARNEVERNET GJØRE:
HVA SKAL FORESATTE GJØRE:
DATO FOR NESTE SAMARBEIDSMØTE:
HVA SKAL VÆRE OPPNÅDD INNEN NESTE MØTE:

Dato:

.....
Underskrift foresatte

.....
Underskrift hjelpeinstans

Midt-Telemark

Kommune

Samtykke til tverrfaglig samarbeid - uhindret av lovbestemt taushetsplikt

Foresatte til _____ har samtykket til samarbeid (NAVN OG FØDSELSDATO)

mellom følgende instanser:
d.d.:

Aktuelle instanser pr

Helsestasjon/skolehelsetjenesten:	☐	v/
Fastlege_____:	☐	v/
Barnehage / Skole:_____:	☐	v/
Pedagogisk-psykologisk tjeneste__:	☐	v/
Barneverntjenesten: _____:	☐	v/
2.linjetjenesten_____:	☐	v/
Andre_____:	☐	v/
Andre_____:	☐	v/

Av ovennevnte instanser er _____
kontaktperson/koordinator (NAVN)
for barnet/familien og vil ha et overordnet ansvar for at den hjelpen som gis koordineres.

Samtykket gjelder i tidsrommet _____.

Foresatte skal holdes løpende orientert. Foresatte kan trekke samtykket tilbake.

Dato: _____ Signatur: _____

Kopi av samtykkeskjemaet sendes foresatte og de instanser samtykket er gjeldende for

Bekymringsmelding til barneverntjenesten

Dette skjemaet er ment som en veileder for de som er bekymret for et barn og ønsker å melde dette til barnevern. Bekymring fra privat melder kan også meldes muntlig. Det er tilstrekkelig at du er bekymret for barnets omsorgssituasjon for å melde fra til barnevernet. Du trenger ikke være sikker på at noe er galt før du melder. Har du en magefølelse på at barnet ikke har det bra, bør du kontakte barnevernet. Det er barnevernets jobb å vurdere hvordan meldingen skal følges opp. Din oppgave er å sørge for at barnevernet får vite om barn og unge som har det vanskelig. **Dette sendes til barnevernet i barnets kommune.**

For offentlige instanser vises til handlingsveileder [Barn som bekymrer](#)

Hvis du mistenker at barnet er utsatt for noe straffbart, for eksempel vold eller seksuelle overgrep, bør du varsle politiet.

Skjema sendes til: Midt-Telemark barneverntjeneste, Postboks 43, 3834 **Gvarv**.
Ved spørsmål, ring 35 95 71 50

Barnet

Navn:	Fødselsnummer:	
Adresse:	Tlf:	
Kjønn: ☐ Gutt ☐ Jente	Statsborgerskap: ☐ Norsk ☐ Utenlandsk ☐ Flyktning/Asylsøker	Språk: ☐ Norsk ☐ Annet, hvilket:

Foreldre/Foresatte

Mor	Navn:	Fødselsnummer:
	Adresse:	Tlf:
Far	Navn:	Fødselsnummer:
	Adresse:	Tlf:

Bekymring for barn

TIPS TIL INNHOLD I MELDINGEN

- Vær konkret og detaljert. Jo bedre informasjon meldingen inneholder, jo lettere er det å følge den opp.
- Ikke trekk egne konklusjoner. Som melder skal du si fra om hva du observerer. Det er barnevernets og eventuelt politiets oppgave å avgjøre hva som skjer videre i saken.
- - Det er ikke nødvendig å bruke fagterminologi. Fortell med egne ord hva du har sett/hørt/observert.

Hva har du observert/hørt som gjør at du er bekymret?

Gjengi så nøyaktig som mulig med dine egne ord hva du har sett eller hørt som gjør deg bekymret, og når dette skjedde.

Har barnet fortalt noe til deg direkte som gir grunn til bekymring? I så fall, hva?

Gjengi så nøyaktig som mulig hva barnet har sagt som gir deg grunn til bekymring.

Kjenner du til andre som er eller bør være bekymret for barnet? Hvem?

Eksempler: Slektninger, lærer eller andre på skolen, helsepersonell, naboer, venner av familien.

Er barnet i kontakt med andre instanser?

Eksempler: BUP, PPT, NAV, politi, helsesøster, etc.

Hva er din relasjon til barnet og familien?

Eksempler: Barnets tante, fars treningskamerat, venn av familien, nabo.

Familiens nasjonalitet og språk – er det behov for tolk for å kommunisere med familien?

Oppgi familiens nasjonalitet og språk dersom du kjenner det.

Er meldingen tatt opp med noen andre? Hvis ja, med hvem? (Offentlige instanser bør ta opp bekymringen med foresatte, med unntak av saker der det er mistanke om vold og seksuelle overgrep.)

Eksempler: barnet selv, foreldre/foresatte, andre i familien, kollegaer, naboer, andre instanser, etc.

Melder

Privatpersoner kan være anonyme, men hvis du står fram er det lettere for barnevern og å gjøre nødvendige undersøkelser.

Privat melder Melding fra offentlig instans

Melders navn:

Tlf:

Adresse:

For barneverntjenesten:

Mottatt av:

Dato:

Klokken:

